

Priezviská H

H

Andrej Hadík

Hadík – s týmto priezviskom sa dnes na Dolnej zemi sotva sretnete, ba už ho nieto ani na Slovensku. Spomínam ho preto, lebo to bol náš velikán, pôvodom z Turca a zaslúžil sa nie len o zakladanie slovenských osád (napr. Kysáč), ale aj za blahobyt Slovákov v týchto chotároch. Priviezol chmeľ.

Černojevičovci, na panstve ktorých sa zakladal Petrovec, prišli do vtedy ešte len Rakúska, v čase „Velike seobe Srbalja“ (Veľké sťahovanie Srbov), kedy sa vyľudnilo najmä Kosovo. Od Koruny dostali Futocké panstvo a tu žili nejakú dobu, lenže ako by sme dnes povedali, z „objektívnych“ príčin Futok opúšťajú. Za vojenské zásluhy v bojoch s Prusmi, Mária – Terézia toto panstvo a zároveň aj titul guvernéra Sedmohradska, dáva grófovi, svojmu maršalovi, Andrejovi Hadíkovi. Škoda, ale zatiaľ naši dolnozemskí historici ho dôkladne nepreštudovali, ba čo viacej, s touto osobou a osobnosťou sa sotva niekto bavil aj na Slovensku. Vypadá, že zatiaľ z politického aspektu nikomu nezodpovedal. Bol Slovak, ale aj Uhor, Rakúšan a ak si otvoríte Google, napíšete Hadík, dostanete sa ku nemu a tu urobíte ukrutánsky objav. Objavíte, že mal krv maďarskú, luxemburskú, tatarskú, čerkézsku, no a keď sa podpisoval

Hadík - asi mal aj určité slovenské konekcie, avšak keď pritlačíte na to modrým napísané Slovak, uvidíte, že nás nieto. Zanikli sme niekde v XI. stročí. My, čo sa považujeme za Slovákov, sme len nejaká zberba, kompozícia rozličných áziatov, Bielych Chorvatov, Čechov, Sasov, cigáňov... a to sa veru dokazuje aj na podklade DNA analýz. Všetci sa títo poslovenčili, ale div, divúci, jedno nerozumiem. Ako sme sa mohli poslovenčiť, keď v priestore na Slovensku Slovákov nebolo? Ba čo viac, len trochu nižšie sa spomína, že Slováci rozprávajú najpôvodnejším jazykom Slovanov. Otvorte si ten „site“ a objavíte tam spústu falzifikátov, dejinných polofaktov a uvidíte aj to, odkiaľ, z ktorých prameňov ten autor čerpal informácie.

Rod Hadíkových sa úplne stratil, tak hádam aj preto nezaujíma našich historikov. Maďarských však áno, ba čo viac, rovno v Budapešti mu postavili aj pomník, udeľujú jeho medailu atď.

„Hadíkoví“ husári.

Hadíkovci, pôvodne „drobnejší“ zemiansky rod z Turca, ako prvého významnejšieho člena rodu, dodali Baltazára, slovenského ev. kňaza v Slov. Pravne. Vtedy sa písal rok 1585. Ďalší členovia rodu vynikajú, ako ev. kňazi a učители, ba aj vojaci Koruny.

** Aj A. Hadík bol pôvodne evanjelikom, no keďže bol vychovávaný v katolíckom ústave, neskôr si zmenil aj vieru. V katolíckom Rakúsku by mu viera hatila kariéru. Zmenil, ale nezabudol, z ktorého hniezda vyšiel, takže keď Hložančania išli do Viedne s prosbou o založenie si cirkevného zboru, školy... bol im na pomoci. Išli aj k nemu, ku akože svojmu pánovi, lenže ani jeho prosba neodmákla srdce Márie-Terézie, avša tu, po jej boku už bol aj budúci cisár, Jozef II. a tento akonáhle nastúpil na trón, už aj vydal „Tolerančný patent“ (1781), takže prosba hložančanov bola schválená a povolenie vystavať si kostol obdržali v 1785. roku.*

Andrej sa narodil 16.10.1710. a umrel vo Viedni 12.3.1790. roku. Keď získal grófsky titul a majetok Futok v Bácske, v Srieme panstvo Čerevič (1763), začal sa podpisovať aj ako A. Hadík de Futak. (Súčasní potomkovia žijúci po svete, hlavne v Maďarsku... a aj v Spojených štátoch, podpisujú sa aj „ Hadik von Futak“.)

V roku 1774. získal titul maršala a ako prvý uhorský šľachtic, stáva sa predsedom viedenskej dvornej vojnovnej rady. V 1774. získal aj titul ríšskeho grófa.

Po ňom, tento turčiansky rod dodal ešte rad významných vojenských veliteľov. Spomínajú sa aj jeho synovia, vnukovia... napr. Andrej II. – maršal jazdy, majiteľ husárskeho pluku, Gustáv, syn Andreja II. stotník husárskeho pluku svojho otca, generál uhorskej domobrany (1848) a hlavný veliteľ v Segedíne... Karol- Jozef, podmaršal, ktorý padol v bojoch s Napoleónom (v Taliansku), Vojtech, ktorý bol pridelený k osobným službám Maximiliána, mexického cisára, neskôr sa stáva kontraadmiralom atď. atď. Z tohto rodu vyšlo aj zopár ministrov, veľkostatkárov politikov... U nás už však nehrali nijakú priamu a dôležitú úlohu. Meno sa tratí z týchto chotárov.

Po Hadíkovi, na grófstvo vo Futoku prichádza rod Chotekových. Áno tých, ktorých vetva dodala Sofiu, manželku Františka Ferdinanda, čo zahynuli v Sarajeve.

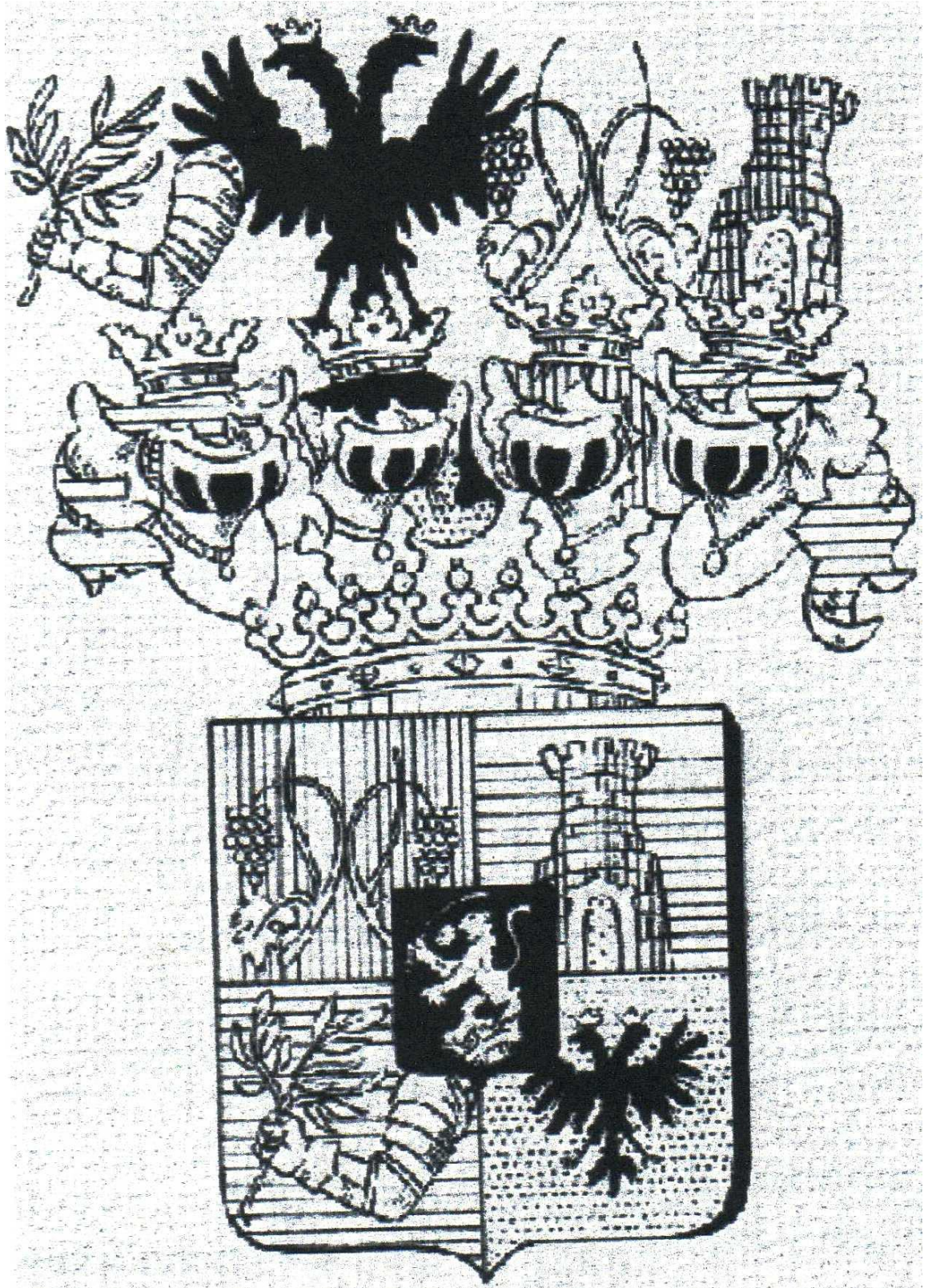
Po I. sv. vojne, keď nastali nové poriadky, panstvo Chotekových sa kúskuje. Stavby sa rozoberajú. Z materiálov sa stavajú nové osady pre sem privezených dobrovoľníkov srbského vojska... avšak časť majetku, volali to „ergela“, kde si futockí páni zriadili poriadne stredisko na chov koní, kupuje rodina Pavlových z Kysáča. Na ten majetok sa ešte vždy pamätám. Poschodové stavby, skoro kaštieľ a predstavte si, už vtedy to malo svoje výťahy, aby panstvo nemuselo chodiť po schodoch... Z ľavej strany boli byty pre sluhov, bítešov... na dvore veličánske orechy a všade krásna ohrada z tehál. Tento salaš Pavlových však bol aj veľmi blízko tzv. Malého kanála, takže keď sa kopal nový kanál DTD (Dunaj – Tisa – Dunaj), všetko sa zbúralo, ba čo viacej, rodina prišla aj o všetkú pôdu. Veľmi úrodnú, lebo to sa storočiami hnojilo konským trusom a nič sa nepestovalo.

Ich posledná dcéra, Mária Pavlovová -Makovníková, sesternica môjho otca, umrela v roku 2010. V Austrálii.

Na Slovensku priezvisko Hadík, podľa dát z 1995. roku, už vôbec nejestvuje.

A. Hadík v čase, keď už bol aj maršalom.

Erb A. Hadika.

Hadrik – pazovské priezvisko, odvodené z osobného mena Hadrián / Adrián. Vid'. Toto však nemusí byť jediným správnym východiskom, lebo môžeme uvážiť aj slovenské *hadrga* = stará opotrebovaná vec... Vid' Hadrga.

Na Slovensku túto podobu nezaznamenali, avšak je tam Hadri 9x / Levice, Bratislava.

Haják – zrejme, ako východisko tu figuruje slovo *háj*, prípadne niektorá z osád, kde sa toto využilo. Vid' Háj.

Na Slovensku 14x / Revúca, Rožňava, R. Sobota, Levice.

Hajdár – toto priezvisko spomína VHV, ako pôvodne maďarské a tam mu musíme aj hľadať význam. Maď. *haj* = vlasy, *háj* = sadlo, čiže mohol by to byť Vlasatý (ako Caesar), alebo tučný.

Na Slovensku 5x / Pezinok, Bratislava.

Hájek – upomína nás na český pôvod, čo však nemusí byť pravdou. Aj na Slovensku je spústa ľudí s týmto priezviskom, čiže je pomerne frekventované, hlavne na záp. Slovensku. Východiskom mu je *háj*, alebo *hájit'* = dozerat', ochraňovat'... Na západnom Slovensku a v Česku sa pod *hájek* chápalo pastiera koní. Vo Vojvodine ho najdeme jedine v Selenči.

Na Slovensku 444x / Bratislava, Pov. Bystrica, Malacky, Žilina...

Hajko – je bežným slovenským priezviskom v Banáte, ale aj na Slovensku, čo znamená, že tu nejde o nejaké krycie priezvisko, lež o „privezené“ normálnou cestou. Vid' Háj, Hájit', Hajka a priezvisko Hájek.

J. Jančovic píše, že: „Na ceste do Asódu leží dedina Ďurka, predtým, Slovenská Ďurka a Horná Ďurka, ktorá podľa súpisu z roka 1715 mala 18 slovenských a 11 maďarských priezvisk. Z tejto osady, počas sťahovania Slovákov nižšie na Dolnú zem sa rodina Babincová, Mikušová a Hajková presťahovali do Kovačice v Banáte.“

Na Slovensku Hajko zaznamenali 225x / Levice, Pezinok, Trnava, Bytča, podobu Hájko 3x a podobu Hajkó 7x.

Hajnal – bude pôvodne maďarským priezviskom, kde ako východisko máme maď. *hajnal* = svitanie, brieždenie... Rodina Štefana Hajnala sa do Pazovy prisťahovala zo Selenče, v roku 1770.

Na Slovensku 74x / N. Zámky, B. Bystrica, D. Streda, Krupina, V. Krtíš, Komárno, Pov. Bystrica...

Halabríni – nejasné, ale východisko bude najskôr v maď. jazyku, lenže tu sa núka až zopár konfliktných východísk. V slovenčine môžeme uvážiť *halačiť'*, *halákať'* = hulákať', nahlas spievať', robiť krik, kričať'.

Táto podoba sa na Slovensku nevyskytuje. Je tam Halabrin 12x / Malacky, Skalica, Senec, Senica... Halabrin 129x / Senica, Myjava, Galanta, Malacky...

Halaj(i) – nepriehľadné, ale upomína na maďarský pôvod, v ktorom prípade môžeme mať zopár konfliktných východísk, ako *hal* 1° = umierať, *hal* 2° = ryba, *hála* = vd'aka (srbch. hvala), *hal* 1° = počuť... Ak by sme uvážili germanské východisko, s čím vlastne súvisia aj maď. slová, vyjmú srbch. *hvala*, význam by sme dostali približne rovnaký. Môžeme uvážiť aj slovenské *halačiť*, *halákať* = nahlas spievať, nôtiť, robiť krik, kričať... odkiaľ zase máme odvodené *halali* = poľovnícke trúbenie, *halas* = hurhaj, krik, huk, hrmot... a toto je už vyložene indoeurópskym slovom s príbuzenstvom aj v sanskrite *khala* 2° = nezbedník, s derivátmi, ako rozširovač ohováračiek, klamár, zlostník atď. Aký mu je teda význam? Nevieme. Nie je nejak frekventované ani na Dolnej zemi a ani na Slovensku. V 1995. roku ho zaregistrovali len 4x / Nitra. * Matrika Kysáča spomína, že v roku 1774. prišli Halaj Matúš a Halaj Ondriš z Piliša (Peštianska).

Haľana – nepriehľadné. Východísk môže byť až niekoľko a na dovažok, na Slovensku sa vyskytuje aj *Haľama*, takže môžeme predpokladať, že ho máme chybné zapísané, prečítané. Na stopu prídete len tak, ak si budete robiť rodokmeň, avšak medzičasom, keď pôjdete na Slovensko, pozrite sa do telefonného zoznamu, hlavne v Turci a na Orave a nezabúdajte ani na slovo *halit'*.

Túto podobu na Slovensku nezaznamenali. Je tam len Haľama 148x / Stará Ľubovňa, Žilina, Martin, Kys. N. Mesto, Turčianske Teplice, Prešov, Komárno...

Halás – môžeme uvážiť niekoľko východísk, ako napr. maď. *hálás* = vd'ačný, povd'ačný (nema ugrofínske, ale slovanské východisko), maď. *halász* = rybár, alebo aj slovenské *halas* = hurhaj, krik .

Na Slovensku 848x / Hlohovec, N. Zámky, Košice, Bratislava, Nitra, Trnava...

Halbočáni – tak stojí v matrike Starej Pazovy – prišiel z Ače (Acsa) v Maďarsku, v roku 1776. Rodina Tomáša Halbočániho bola štvorčlenná, dostala 14,5 kj. zeme, ale vypadá, že priezvisko už zaniklo. Môžeme povedať len toľko, že pôvodne muselo byť odvodené z osady Hlboké (pri Senici), ale podľa hlo silnému vplyvu maďarčiny.

Na Slovensku nebolo vôbec zaznamenané.

Halík – nepriehľadné. Vyskytuje sa v Slavónsku, takže môžeme predpokladať, že sa tu jedná o západoslovenské východisko, kde by sme uvážili názov mesta *Holíč*, lenže neďaleko Lučenca je *Halič*, poznáme kraj *Halič (Galicia)* a na dovažok je tu aj osobné meno *Havel*, kde s dávkou smelosti by sme mohli povedať, že sa jedná o jeho deminutív ... Matrika Hložian má ho doložené z 19. st. Dnes už tam zaniklo, nuž môžeme predpokladať, že sekundárnou migráciou sa presunulo do Sriemu, Slavónska.

Na Slovensku ho zaregistrovali 19x / Nové Mesto nad Váhom, Lip. Mikuláš, Košice, Sabinov, St. Lubovňa – domnievam sa, že tu budeme mať Halič (Galíciu). Vid' et. Halič.

Halko – vyskytuje sa hlavne v Pivnici a asi predstavuje útvar z *hálka* = okrúhla strieška nad štítom domu, nad studňou.; krdel' oviec a pod. Vid' et. Hálka. Pravdepodobne sa jedná o krdel', stádo, čiže bol by to *pastier*.

Na Slovensku 93x / Žilina, Lip. Mikuláš, Rožňava, V. Krtíš, Sp. N. Ves, Čadca, B. Bystrica...

Haľko – pravdepodobným východiskom bude Halič (Galícia), eventuálne osobné meno Havel, či jeho deminutív.

Na Slovensku 242x / Prešov, Humenné, Vranov nad Topľou, Svidník...

Hanáč – východisko je jasné. Kraj na Morave. Na Slovensku ho zaregistrovali 700x / Trnava, Bratislava, Nitra, Šaľa, Sp. N. Ves, Hlohovec... * Hanáč Jano sa usádza v Kysáči v roku 1793 a matrika spomína, že prišiel zo susednej slovenskej osady, Hložany.

Haník – vyskytuje sa v Banáte. Uvážiť môžeme zopár východísk, ako napr. *hanit'* = ohovárať, hanobiť 1°(vid'), hanobiť 2° (vid') = zhŕnať (majetok), *hana* = hanba (vid'), ale aj názov východoslovenskej osady *Haniska*.... Vid' Hanko.

Na Slovensku 45x / Svidník, Michalovce, Vranov nad Topľou, Bardejov...

Hanko – je frekventované aj na Slovensku, takže patričná osoba ku svojim koreňom príde len tak, ak si preštuduje jeho výskyt v oblastiach Slovenska. Možným východiskom (aspoň tých na Dolnej zemi) môže byť názov osady *Hanková*, v okrese Rožňava, ale aj osobné žen. meno Hana, prípadne bude súvisieť s priezviskom Haník... Rodina Hanková, ktorá prešla na Čabu, vyšla z osady Hradište (Novohrad). Vid' Haník.

Na Slovensku 902x / Bánovce nad Bebravou, Košice, Vranov, D. Kubín, Ilava...

Hankuš – vypadá, že kysáčska matrika toto priezvisko, či vlastne určitého Hankuš Paľa má chybné zachytené (prišiel z Palfalu – Novohrad – 1796.), lebo na Slovensku máme len Hankus 3x / Prievidza a Hankusz 3x / Martin. Najst' mu správnu etymológiu bude namáhavé. V prvom rade núka sa Hanáčko (Morava), ale rovnako môže byť aj nem. *Huhn* > *Haan*... = sliepka, ba môže sa uvážiť aj slovenské *hánka* (*na prste*), ale aj *hanobiť* (niekoho, niečo) atď.

Hano – stretáme ho v Aradáči, kam rodina prišla z Nového Komlóša (Torontálska), v máji 1788. roku. Jeho etymológia bude rovnaká, ako pri priezvisku *Hanko*. Vid'.

Na Slovensku 201x / Topolčany, Komárno, Bánovce nad Bebravou, B. Bystrica, Partizánske, Rim. Sobota, Zvolen...

Hansman – petrovské priezvisko nemeckého pôvodu – Hans + man.

Na Slovensku 3x / Bratislava, Košice.

Hanuľa – frekventované je aj na Slovensku, ale v podobe s tvrdým L, čiže Hanula. Možným východiskom je názov osady *Hanušovce nad Topľou*.

Na Slovensku 20x / Košice, Krupina, Levoča, Zvolen...

Hanus – frekventované je širom Slovenska a to, aj v podobe Hanuš. Východiskom môže byť názov osady Hanušovce (Šariš), alebo Spišské Hanušovce.

Hanus na Slovensku zaregistrovali 590x / Trnava, Prievidza, Galanta, Žilina... a Hanuš 59x / Ilava, Žilina, Nitra, Topolčany, Bytča, Trenčín, Čadca, R. Sobota...

Hanzel – východisko má v nem. jazyku, kde „hanza“ = stredoveký spolok nemeckých obchodných miest, čiže Hanzel bol členom takého združenia. Odtiaľto máme aj *handlovať* = obchodovať.

Na Slovensku podoba Hanzel 613x / Žilina, Bratislava, Žiar nad Hronom, Trnava, Prievidza, B. Bystrica, Senec, Martin... a podoba Hanzel' 53x / Košice, Poprad...

V Kysáči sa spomína Hanzel Paľo starší a Hanzel Paľo mladší. Prišli z Vaňarcu (Novohrad) v roku 1776. V rokoch 1787- 1871 v Hložanoch zaregistrovali Hanza.

Harminc – vyskytuje sa v Kulpíne a človek má dojem, že tu ide o pôvodne maďarské priezvisko s významom 30, čiže bol by to *tridsiatnik*. Možné, ale skorej uveriteľné je, že tu máme pôvodné *Harmanec*, utvorené z názvu osady trochu severnejšie od B. Bystrice a to bol kraj, odkiaľ vyšiel poriadny počet našich priezvisk. * Ináč slovo *harmanček, harmanec...* ako východisko majú hrmieť, hrom.

Na Slovensku 10x / Humenné, Bratislava, Pezinok, Košice.

Harpáň – zvyčajne sa vysvetľuje, ako maď. meno utvorené na podklade maď. *árpa* = jačmeň, avšak môžeme uvážiť aj iné východisko, hol. *harp* = harfa (viď), ktoré časom mohlo nadobudnúť akože maď. koncovku a vzniklo *Harpányi*, ako čo sa v starých dokumentoch toto priezvisko neraz uvádza. * Harpáň Adam, s posledným bydliskom v Teranoch, do Kysáča prichádza v 1787. roku.

Podobu Harpáň, Harpányi na Slovensku nezaregistrovali. Je tu však Arpányi 7x / Rim. Sobota a Poltár.

Háršaň – po maď. *hárs* = lipa.

Túto poslovenčenú podobu písania na Slovensku nezaregistrovali. Je tam však Harsányi 82x / Rožňava, Bratislava, D. Streda, Košice, Komárno, Hlohovec, Senec...

V súpise obyvateľstva osady Alberti, z roka 1720 nachádzame aj mená utečencov z Novohradskej stolice a spomína sa aj Juraj Haršáni z Tomášoviec.

Harušák - aspoň tak stojí zaznamenané v khihe „Hložany 1756 – 1986“, lenže táto podoba sa na Slovensku nezjavuje, takže predpokladám, že buď toto bolo chybné zaznamenané, alebo chybné prečítané, odpísané.

Na Slovensku najdeme blízke Hanušák (odvodené z Hanušovce nad Topľou) 3x / Čadca, Košice a Harušák 11x / N.M. nad Váhom, Hlohovec, N. Zámky, Topoľčany, Trenčín.

Hasík – pomerne zriedkavé. Východisko mu bude najskôr v slove *hasiť*. Vid'. Môžeme však uvážiť aj, že priezvisko je pôvodne nemecké, *Haas* a u nás sa poslovenčilo.

Na Slovensku 47x / Skalica, Pezinok, Senec, Malacky, D. Kubín...

Haška / Haško – vyskytujú sa obe podoby. Na Slovensku tiež najdeme obe variácie. Čo by tu mohlo byť východiskom? Asi sloveso *hašteriť* = hádať, prieť, vadiť sa... prípadne osobné meno Havel.

Podoba Haška 21x / Pov. Bystrica, Trnava, Bratislava, Myjava a podoba Haško 443x / Bratislava, Trenčín, Lučenec, Vranov nad Topľou, Košice, Zvolen...

* Rodina Miša Hašku do Pazovy prichádza z Kisörösu, v 1771. roku. Dostali 14,5 kj. zeme. Iná rodina Haškových prišla zo Selenče (Báčka). Výskyt priezviska je aj v Kulpíne, Čelareve, Kovačici, Hložanoch, Kysáči, Padine...

Hataľa – vo Vojvodine ho považujeme za hložianske priezvisko, avšak vyskytuje sa aj na Slovensku, kde je rozdiel len v tom, že tam dolnozemske „L“ sa vyslovuje tvrdo, ako „L“. Pravdepodobným východiskom je slovo *hat'* = hrádza > hatať. Vid'.

Podobu Hataľa na Slovensku nezaregistrovali, ale podobu Hatala 711x / Ružomberok, Topoľčany, N. Zámky, Sp. N. Ves, Vranov nad Topľou...

Havaj(i) – svojho času bolo aj v Petrovci. Rodina (po meči) už vymrela. Dom mali skoro v samom strede, na Fukare, z čoho môžeme predpokladať, že tam boli už v čase zakladania osady. Podľa priezviska môžeme predpokladať, že pochádzali z východného Slovenska, z osady *Havaj*, juhovýchodne od Svidníka.

Podobu Havaji na Slovensku nezaregistrovali. Podobu Havaj 51x / Stropkov, V. Krtíš, Košice, Prešov, Revúca...

Haviar – stretnete sa s nim hlavne v Kovačici, ale pozor. Mladšia generácia si už zmenila podobu písania. Kým sa rodičia ešte podpisujú Haviar, deti sú už Havjar. Patrí do skupiny

„mladších“, nekrycích priezvisk, s ktorým sa stretnete aj na Slovensku. Východiskom mu je *haviar* = baník, ktorého etymológia siaha do nem. jazyka. Vid' *Haviar*.

Na Slovensku podobu Haviar zaregistrovali 513x / Pov. Bystrica, B. Bystrica, Prievidza, Lip. Mikuláš, Ilava... a podobu Havjar 5x / V. Krtíš, Krupina.

Havaš – pôvod v maď. jazyku, kde *havas* = zasnežený.

Na Slovensku 87x / Sp. N. Ves, Poprad, Brezno, Trnava...

Havran – ľahko povedať, že vychádza priamo z názvu vtáka, lenže ak si rodina bude robiť rodokmeň, pátranie vás môže prekvapiť. Priezvisko je rozšírené, takže nie všetci Havranovci vyšli z jedného hniezda. J. Jančovic píše: „*Od roku 1894 bol v Alberti evanjelickým farárom Július Dobroňovský...“ a z jeho pera sa dozvedáme o zakladaní tejto osady. „V roku 1710 Ondrej Varačkai objavil skupinu slovenských poddaných sústredených a bývajúcich v zemliankách vo Svätej Márii...“ . Pozval ich na svoj majetok, sľúbil dobré podmienky. Boli to ľudia hlavne zo žúp Zvolen, Hont a Novohrad. „Ich vodcami boli Pavel Havran, pochádzajúci z Uhorského (Novohrad), Juraj Čáni a Michal Tkáč...“*

Na Slovensku 671x / Levice, Bratislava, Zvolen, Žarnovica, Lučenec, Malacky, Rim.

Sobota...

U nás (Vojvodina) máme ho doložené v obciach: Biele Blato, Boľovce, Hajdušica, Ilok, Kovačica, Laliť, Padina, Pazova, Pivnica, Selenča...

V zozname Pazovy sa spomína rodina Mateja Havrana, ktorá prišla zo Selenče, v roku 1770 a dostala 21 $\frac{3}{4}$ kj. pôdy. Tiež v 1770. r. prichádza zo Selenče do Pazovy aj rodina Paľa Havrana. Dostali 14 $\frac{1}{2}$ kj. zeme.

Havranček – Ján Havranček sa spomína, ako druhý prisťahovalec do zakladajúceho sa Bardáňa. Spolu s manželkou Máriou Morovskou a deťmi Jánom (15), Jurajom (13), Máriou (5) a Michalom, prišli zo Sarvaša, v decembri 1784. roku. Na Bardáni pochovali dva ročného Michala (1786) a tu sa im narodil aj syn, Michal II. (marec 1787), avšak už v decembri 1787, rodina sa vracia do Sarvaša.

Na Slovensku podobu Havranček nezaregistrovali. Bol tam len Havrančík 4x / Poprad, Komárno a Havránek 78x / Bratislava, Prievidza, Žilina, Ilava, Nitra...

Hedi / Hegyi – vyskytuje sa v Banáte, hlavne v Padine. Pôvod mu je maďarský, čo neznamená, že sú aj pôvodom Maďari, lebo *hegyi* = horský, môže predstavovať len pomadžarčené priezvisko Horniak, Horal atď.

Podoba Hedi na Slovensku nie je, kým Hegyi 321x / D. Streda, Bratislava, Galanta...

Hegedúš – vyskytuje sa hlavne medzi Maďarmi, no stretnete aj Slovákov. Pôvod má maďarský, kde *hegedű* = husle, čiže to je *husliar*.

V roku 1770 zo Selenče, do Pazovy prichádza rodina Ďura Hegedúša. Dostali 14 $\frac{1}{2}$ kj. pôdy, avšak v ďalších súpisoch rodina sa už nevyskytuje.

Na Slovensku 8x / Levice, Košice.

Henteš – vyskytuje sa v Pazove. Pôvod je maďarský, kde *hentes* = údenár.

Na Slovensku 3x / Topoľčany, Prievidza.

Herceg – východiskom mu je zaužívaná titulka *herceg* = vojvodca, knieža a je ie. pôvodu. Vid' etymológiu Herceg. Tu si to vysvetlíme len v krátkosri. *Herceg, hercog, aj Hercegovina a harc(ovať)* vychádzajú z PIE (proto indo európske) *h-erg-* = biele, jasné, skvelé, lesklé... Koreň najdeme aj v gréckom jazyku, ako *argos* = biele, skvelé, rýchle... *arguros* = striebro, lat. *argentum* = striebro, *argilla* = biela hrnčiarska hlina...

Na Slovensku 636x / Galanta, Trnava, Košice, N. Zámky, Piešťany, Bratislava...

v pomadžarčenej podobe písania *Herczegh 6x / Komárno, Michalovce, Lučenec, R. Sobota a Herczog 27x / Galanta, Levice, Rožňava, Senec...*

Hevera – môžeme uvážiť aspoň dve východiská. Utvorené je na podklade slovenského *hever* = nástroj na dvíhanie bremien, čo nám predstavuje adaptáciu nem. *Heber* < *heben* = dvíhať, alebo tu máme maď. *hever* = ležať, povalovať... kde tiež máme to isté východisko.

Na Slovensku 34x / Zvolen, Michalovce, Prešov, Humenné, Košice...

Hevera Adam a Hevera Jano do Kysáča prišli zo Samsonházy (Novohrad) v rokoch 1784 a 1785.

Híreš – v Petrovci, ako priezvisko nejestvuje. Z neho sa stala len prezývka jednej rodiny, z čoho môžeme zakľúčiť, že svojho času jestvovalo. Má maď. pôvod, kde *híres* = chýrny, slávny, povestný, avšak v samej maďarčine svoju etymológiu nema. Vid' et. Chýr.

Na Slovensku podobu Híreš zaregistrovali 156x / Ilava, Prievidza, Martin, Púchov..., ale bolo tam aj Hýreš 2x / D. Streda, Bratislava.

Hírka – ak by sme uvážili maď. východisko, slovo *hír* = chýr, správa, zvesť (vid' et. Chýr), tak by sme tu mali dlhé vysvetľovanie. Východisko však bude inde, v lat. jazyku, v slove *hircus* = cap, *hircinus* = koza. Nič zvláštne. V stredoveku, lingua franca Uhorska bola latina.

Na Slovensku 140x / Prešov, Snina, Vranov nad Topľou, Košice, Galanta, B. Bystrica...

Hlaváč – východiskom bude *hlaváč (Cottus)* = druh sladkovodných rýb, avšak aj tu, ako východisko figuruje *hlava*. Vid'. Priezvisko je celkom bežné aj na Slovensku. Konečne, aj ďalšie priezviská, ako Hlavatý, Hlavča... sú tiež odvodené od *hlavy*.

Na Slovensku 1181x / Poprad, St. Ľubovňa, Bratislava, Ružomberok, Pov. Bystrica, Žilina, Ilava, Rožňava...

Hlavatý – osoba s veľkou hlavou, prípadne je to vedúci, hlavný a pod. vid' Hlava.

Paľo Hlavatý sa do Pazovy prisťahoval zo Selenče, v roku 1770. V Pazove sa oženil s Annou Tovarišovou, ktorá je na inom mieste zapísaná aj, ako Čelovská.

Na Slovensku 1126x / Šaľa, Bratislava, Senica, Trnava, N. Zámky, Martin, Čadca, Košice...

Hlavča – vid' Hlaváč, Hlavatý, Hlava.

Podobu Hlavča na Slovensku nezaregistrovali. Je tam však Hlavčo 47x / Pov. Bystrica, Žilina, Ružomberok, Levoča, Púchov, Žiar nad Hronom, Lip. Mikuláš...

Hlavinka – možné je, že východisko bude regionálny názov nejakej liečivej bylinky, ale skorej však názov potoka, ľavostrannej prítoky Radošinky.

Na Slovensku 81x / Svidník, Prievidza, Trnava, Žilina, Vranov nad Topľou, Bardejov, Nitra...

Hlivár – rodina Andreja Hlivára do Pazovy prichádza z Kiskörösu, v roku 1771. Za pohotovostnú službu hraničiara, od koruny dostala 21 $\frac{3}{4}$ kj. zeme, lebo bola šesť členná. Východiskom priezviska je *hliva* = druh prudko jedovatých húb (v srbch. *gljiva* = *huba jedlá*).

Na Slovensku ho zaregistrovali 29x / V. Krtíš, R. Sobota, Zvolen, Krupina...

Hloda – aj tu môžeme uvážiť aspoň dve východiská. V prvom rade nárečové *hlod* = *hlad*, ale skorej , ako východisko bude asi *hlodať*. Vid'.

Túto podobu na Slovensku nezaregistrovali, avšak vyskytuje sa Hlodák 36x / Revúca, R. Sobota, B. Bystrica, Lučenec...a Hlodan 10x / Prešov, Bardejov, Snina, Levoča.

Hložan – pomerne nepriehľadné a preto dolnozemský Slovák, analógiou, hneď ho priradí k slovenskej osade Hložany (vedľa Petrovca). Možné je, avšak skorej ako východisko máme na Slovensku bežné priezvisko *Hložník*, alebo *Hložný* (*Hložanský*), ktoré najskôr vznikli z názvu osady **Hloža** (Trenč.). Na to poukazuje najmä priezvisko *Hloža*, frekventované na Slovensku. Vid' Hloh, Hložina.

Na Slovensku podobu Hložan zaregistrovali 4x / D. Streda a Trenčín. Podobu Hložanský 4x / Žilina a Skalica a Hloža 33x / Trenčín, Bánovce nad Bebravou, Ilava...

** Názov osady Hloža prešiel zaujímavou cestičkou. Snažilo sa ho pomad'arčiť, takže v 1773. Hloža, 1786. Hlocza, 1808. Hlozsa, Hloža, 1863 – 1902. Hlozsa, 1907 – 1913. Szentjánosháza a od 1920. prinavrátil sa starý názov Hloža.*

Hnilica – východiskom bude názov osady *Hnilec*, *Hnilčík*, severnejšie od Rožňavy.

Na Slovensku 143x / Martin, Krupina, Žilina, Ilava, Galanta, D. Kubín...

Hodolič – vyskytuje sa v Pivnici (západoslovenské nárečie), takže pravdepodobne tu mu bude aj východisko. Núka sa nám názov mesta Hodonín (z druhej strany Moravy), avšak vid' aj Hodlať, Hodný.

Na Slovensku ho zaznamenali len 2x / Martin.

Hodolík – najskôr bude mať rovnaké východisko, ako aj Hodolič, alebo môžeme uvážiť aj *Hodkovce* neďaleko Košíc.

Túto podobu na Slovensku nezaznamenali, ale je tam Hodlík a to len 1x / Lučenec.

Holány – najskôr tu máme zachovanú maďarskú podobu písania (ypsilon zmäkčuje). Ak áno, tak východisko bude *holý*. Vid' Holý, Hoľa 1°, Hoľa 2°.

Podobu Holány na Slovensku nezaznamenali, ale podobu Holányi 14x / Bratislava, Topoľčany, Prievidza.

Holič – upomína nás na majstra holiča, barbiera, lenže asi odiaľ nevyšlo. Keď sa naši sťahovali na Dolnú zem, sotva také remeslo poznali, či venovali by sa mu. Môžeme však uvážiť, že patričná rodina prišla zo západného Slovenska, od Moravy a tam je mesto *Holíč*, či *Holíč* v Nitrianskej stolici. Tiež sa tu môže narážať aj na iné lokality utvorené z koreňa *holé*...

Konečne, na Slovensku sú pomerne frekventované podobné priezviská, ako napr. *Holček*, *Holčík*, *Holec*, *Holéczy*, *Holeček*, *Holeška*, *Hološko*, *Holotík* atď. Vid' Holý, Hoľa 1°, Hoľa 2°.

V bývalej Nitrianskej stolici je mesto *Holíč*, ktoré v 1773. zaznamenali, ako *Holics*, *Hollitsch*, *Gollicz*. V 1808. *Holics*, *Holíč*. 1920 – 1946 *Holíč* a od 1946 je to *Holíč*.

Na Slovensku 332x / Myjava, Senica, Trnava, N. M. nad Váhom, Skalica, Piešťany, Malacky...

Hološ – ako predošlé, tak aj toto priezvisko vychádza z pojmu pre *holé*. Vid' vyššie.

Na Slovensku 67x / Bytča, Trenčín, L. Mikuláš, B. Bystrica, Čadca...

Holub – východiskom je názov vtáka (vid' et. *Holub*). Na Dolnej zemi je pomerne zriedkavé, avšak na Horniakoch je časté.

Na Slovensku ho zaregistrovali 1665x / Levoča, Prešov...

Horák – na Dolnej zemi zriedkavé, avšak na Slovensku pomerne časté priezvisko. Východiskom mu je *hora* a nie horenie, pálenie. Vid'. Variácie sú *Hora*, *Horáček*, *Horányi*, *Horárik* atď.

Na Slovensku 654x / Bratislava, Trnava, Kysucké Nové Mesto, Žilina, Košice, Skalica, Nitra, Zvolen...

Horeš – vyskytuje sa v Banáte. Odvodené je z názvu osady buď *Veľký*, alebo *Malý Horeš* v Zemplíne.

Na Slovensku 22x / Myjava, Bratislava, Nitra, D. Streda, Skalica.

Horman – toto priezvisko, ktoré dnes už asi nejestvuje, spomína matrika Kysáča, že v 1794. roku tam prichádza aj vdova Horman Anna, ale ako posledná adresa je tu len Selenča (Báčka).

Táto podoba na Slovensku nie je, ale v súpise sa zjavilo Hormann 20x / B. Bystrica, Skalica, Trenčín... a Hörmann 4x / Pezinok, B. Bystrica, Trnava, Bratislava, z čoho môžeme predpokladať, že sa tu jedná o rovnaké priezviská s východiskom v nem. hören = počuť, počúvať...

Horniačok – sa tiež zjavuje v kysáčkej matriky, ako Horniačok Tomáš, z Vrbovíc (Nitrianska), ktorý prichádza v 1794. roku. Priezvisko ukazuje, že prišiel z „Hornej zeme“, lenže dnes už asi zaniklo, ba nezjavuje sa ani na Slovensku.

Horniak – občas sa stretne aj s týmto priezviskom. Utvorené je z názvu osoby pochádzajúcej z Hornej zeme, eventuálne z horských krajov.

Na Slovensku 493x / Levice, Topoľčany, Žarnovica, V. Krtíš, Zvolen, Zl. Moravce...

Horvát(h) – predstavuje maďarskú podobu písania názvu národa Chorvát. Priezvisko je frekventované v oboch podobách.

Vo Vojvodine podobu Chorvát najdeme: Begeč, Hajdušica, Ilok, Kulpín, Kysáč, Petrovec, Pivnica... a podobu Horvát(h): Binguľa, Erdevík, Hložany, Kovačica, Kysáč, Lúg, Palanka, Pazova, Petrovec, Pivnica, Selenča, Sol'any... * Pozor! Pri hľadaní si pôvodu súčasné orgány neraz nám zmenia spôsob písania priezviska, čiže z Chorváta sa odrazu stane Horvat. Podobne som už stretol aj Chovana (z Čelareva), ktorého úrady „prekrstili“ na Hovan (pýtam sa, či si v Austrálii už zase nezmenil to priezvisko a či z neho nie je McGowan = syn žltého, plavovlasého), Chlebiana na Hlebanj...a o tých „j“ namiesto mäkčeňa, či ypsilonoch, ani hovoriť. Aj v prípade Horvath to človeka popletie. Proste vypadlo „h“ a predsa, pri hľadaní si rodokmeňa, aj také „maličkosti“, ako je napr. H / Ch, ň, ľ.../ nj, lj... ť / ć, d' / dj..., dĺžeň, ypsilon... ukazujú vám správny smer.

Na Slovensku Horvát 1267x / Vranov, Prešov, Humenné, Michalovce... a Horváth 15092x / Bratislava, Sp. N. Ves, Trnava, N. Zámky, D. Streda, Komárno, R. Sobota...

* Rodina Jána Horvátha do Pazovy prichádza z Orosházy (Maďarsko), v 1773. roku. Iné rodiny Horváthových do Pazovy prišli zo Selenče (Báčka).

Hovorka – koreň priezviska je jasný, *hovoriť*, avšak same priezvisko môže byť odvodené aj z názvu osady juhozápadne od Kyjova, Moravské Slovácko, *Hovorany*.

Na Slovensku 162x / Šaľa, Zvolen, Žilina, Poprad, Trnava...

Hraško – vychádza z koreňa *hrach*. Zastúpené je hlavne v Banáte, medzi neskoršími kolonistami. Vyskytuje sa najmä na strednom Slovensku. Možné je, že priezvisko vzniklo aj z názvu osady *Hrachovo*, trochu severnejšie od Rimavskej Soboty. Možné je aj, že tu máme kryptické priezvisko utvorené z názvu osady Hrašovík (Abov.).

Na Slovensku 475x / Zvolen, B. Bystrica, D. Kubín, Levice, Brezno...

Hrič – východiskom mu je huba, dubák.

Na Slovensku 67x / Martin, Michalovce, Snina, Revúca...

Hric – typické petrovské priezvisko. Východiskom mu je osada a aj bývalý hrad *Hričov*, medzi Žilinou a Bytčou.

Na Slovensku 1458x / Sp. N. Ves, Prešov, Vranov, Michalovce, Žiar nad Hronom, Levoča, B. Bystrica, Košice...

* Pazovská rodina Andreja Hricu prichádza v 1770. roku, po vyhostení evanjelikov zo Selenče. (Báčka)

Hriešik – vyskytuje sa hlavne v Kovačici, v Banáte, odkiaľ sa prešírilo aj inde. Východiskom mu je *hriech, hrešiť*... Vid' Hriech.

J. Jančovic píše, že kovačický maliar Ján Hriešik svoj pôvod má v Pôtry.

Na Slovensku ho zaregistrovali len 3x / Bratislava (Dúbravka, Ružinov), z čoho predpokladám, že aj tu ide o repatriantov, avšak v žen. podobe, Hriešiká, zaregistrovali 11x / Trenčín, Topoľčany, Bratislava...

Hriva – východiskom mu je slovo *hriva*. Vid' etym.

Na Slovensku ho zaregistrovali 12x / Poprad.

Hrivnák – má rovnakú etymológiu, ako aj Hrivňák. Vid' nasledovné.

Na Slovensku 370x / Bratislava, Martin, Revúca, , B. Bystrica, Turčianske Teplice, R. Sobota, Prešov...

Hrivňák – i keď koreňom mu je *hriva*, predsa toto priezvisko môže byť odvodené z *hrivna* = stará váhová jednotka drahých kovov. Vid' Hrivna. Priezvisko je frekventované ako na Slovensku, tak aj v Maďarsku a vyskytuje sa aj vo Vojvodine.

Na Slovensku 344x / Bardejov, Trebišov, Nitra, R. Sobota, Košice...

Hrk – toto priezvisko sme mohli stretnúť hlavne v Bajši, slovensko-maďarskej osade neďaleko Báčskej Topole, avšak vyskytuje sa aj v Banáte. Či v Bajši jestvuje aj dnes, nie mi je známe. Frekventované je aj Slovensku. Východiskom mu je názov malej osady *Hrkovce*, trochu severozápadnejšie od mesta Šahy.

Aradáčska vetve rodiny Hrkových pochádza z Horného Tisovníka a prišla pravdepodobne v roku 1788, alebo trochu neskoršie.

Na Slovensku 64x / B. Bystrica, V. Krtíš, Bardejov, Skalica, Martin, Lučenec, Rožňava, Topoľčany, Zvolen...

Hrnčiar – pomerne frekventované. Na prvý pohľad udáva, že východiskom mu bude remeselník *hrnčiar*. V jednotlivých prípadoch asi áno, avšak častým východiskom v prípade dolnozemskej Slovákov bude aj názov niektorej z osád, ako *Hrnčiarovce* na Slovensku (napr. pri Nitre), alebo v Maď. ako napr. *Herencsény*, trochu nižšie od Balašských Ďarmot. Na strednom Slovensku toto priezvisko je tiež pomerne frekventované.

U nás ho máme v obciach: Aradáč, Begeč, Hložany, Kovačica, Laliť, Petrovec, Selenča...

Na Slovensku 359x / L. Mikuláš, B. Štiavnica, Lučenec, Žarnovica, Ružomberok, Zvolen, Žilina...

Hronec – bežné ako vo Vojvodine, tak aj v Maďarsku a na Slovensku. Koreňom je názov rieky Hron a východiskom môže byť aj názov osady *Hronec*, vedľa Brezna. Frekventované je hlavne na Slovensku.

Aradáčska vetva prišla z Nového Komlóša (Torontálska), ešte v máji 1788. roku.

Na Slovensku 736x / B. Bystrica, Rožňava, Lučenec, Poltár, Ružomberok, Zvolen...

Hrubča – koreňom je *hrubý* (vid') a východisko môže byť aj názov osady na Morave, neďaleko Prostějova, *Hrubčice*. Toto priezvisko máme doložené len v katolíckej časti Selenče a oni sem prišli práve z tých krajov. V rokoch 1872 – 1985 aj v Hložanoch bol vstup Hrubča.

Podobu Hrubča na Slovensku nezaznamenali, ale Hrubčo, áno. Až 40x / V. Krtíš, Gelnica, B. Štiavnica, Prešov, Sp. N. Ves, Poprad, avšak pozor! I keď v oboch prípadoch koreňom je hrubý, predsa pri Hrubčo môže znamenať aj nárečové boháč, veľký gazda – tak to použil Hviezdoslav, Rázus.

Hrubík – frekventované je na celom území Vojvodiny, ba celej Dolnej zemi. Základom je *hrubý*. Vid'.

Štefan Hrubík zo Šule, jeho manželka Anna Ondrová a dcéra Katarína (11) na Bardaň v máji 1786, ale už v apríli 1788 rodina odchádza do Aradáča. Ďuro Hrubík do Pazovy prichádza zo Selenče, v roku 1770.

Podľa súpisu z roka 1986, v Hložanoch žilo až 8 osôb s priezviskom Hrubík. Aj v Petrovci je pomerne frekventované a stretávame ho aj v Srieme, takže len vo Vojvodine žije viacej Hrubíkových, ako na Slovensku.

Na Slovensku 32x / V. Krtíš, Lučenec, Galanta, Bratislava, Trnava...

Hrudka – koreňom mu je hruda kus tvrdšej zeme. Vid' et. Hruda.

Na Slovensku 76x / B. Štiavnica, Topoľčany, Pezinok...

Hruška – podľa druhu ovocia. Vo Vojvodine nie je frekventované, avšak v Slavónsku ho stretnúť.

Na Slovensku 1595x / Žilina, Brezno, R. Sobota, Čadca, N. Zámky, Prešov, Trnava, Bánovce nad Bebravou, Bratislava...

Hruškár – koreň je jasný. Druh ovocia, prípadne názov jednej z mnohých lokalít na Slovensku, kde figuruje *hruška*, avšak sama etymológia je pomerne temná. Náhlady sa rozchádzajú. Vid' Hruška. Na Slovensku sa ustálili podoby *Hruška a Hrušovský*. * *Vo Vojvodine ho zaregistrovali v Pazove, Boľovciach, v Hložanoch, Aradáči... ale aj v Austrálii máme pomerne mnohohodtné rodiny Hruškárových.*

Rodina Hruškárových v Pazove svoj pôvod má v Selenči. Prist'ahovali sa v roku 1770. Zaujímavé, ale v tejto rodine je najpopulárnejším mužským krstným menom Juraj / Ďuro. Tak sa menoval pôvodný, ktorý prišiel zo Selenče. Tak sa menuje aj austrálsky Hruškár, ktorý prišiel z Boľoviec.

J. Jančovic počas návštevy maď. mesta Asód, v tamojšom evanjelickom chráme objavil tabuľu s menami Slovákov, ktorí padli v I. sv. vojne: Babinec, Balážik, Bentšok, Boldiš, Ďurík, Čaban, Demeter, Faška, Harajka, **Hruškár**, Jakuš, Kvas, Lipták, Lukáč, Masnik, Molnár, Medvecký, Novák, Nemedy, Ondřík, Patak, Podlavický, Ruttkay-Miklian, Štefánik, Sandner, Strižko.

Na Slovensku Hruškár 18x / N. Zámky, kým Hrušovský až 735x / Sp. N. Ves, N. M. nad Váhom, Trnava, Poprad, Bratislava...

Hucký – táto rodina sa do Aradáča prist'ahovala po I. sv. vojne, z neďalekého Zrenjanina (V. Bečkererek). Túto podobu na Slovensku nezaregistrovali, takže ťažko je niečo konkrétne aj povedať. Upomína nás na *hudbu, hudca... hučanie*, ale aj na *hutu* ... Predpokladám, že bude mať spoločné východisko s priezviskom *Huti / Huty*. Vid' nižšie.

Huček – východiskom mu je *hučať*. Vid' *Hučať*, Hluk. Najfrekventovanejšie je v Banáte.

Na Slovensku 19x / N. Zámky, Žilina, Čadca, Šaľa, Nitra...

Hučko – rovnaké východisko, ako aj *Huček*.

Na Slovensku 501x / Šaľa, Trenčín, Myjava, Trnava, Snina, N. M. nad Váhom...

Hučok – rovnaké východisko, ako aj *Huček*. * V cirkevnej matrike Aradáča je záznam, že pôvodné priezvisko tejto rodiny bolo *Šalamún* a táto 6-členná rodina do Aradáča prišla z Pravice (Novohrad), ešte v roku 1788.

Na Slovensku ho nezaznamenali.

Hudák – občas sa stretne i s týmto, pôvodne východoslovenským priezviskom, s významom *hudec, muzikant*. Vid' *Hudba*.

Na Slovensku 4218x / Prešov, Bardejov, Košice, Humenné, Poprad, Michalovce, St. Lubovňa...

Hud'an – ďalšie priezvisko utvorené zo slova *húst'*. (Vid' et. *Húst'*.) Máme ho doložené v Hložanoch, kde v 1986. zaregistrovali 6 osôb s týmto priezviskom. Ináč zjavuje sa nám už v zozname prvých prisťahovalcov.

V knihe „250 rokov života Slovákov vo Vojvodine“ stretne sa aj s menom Jána Hud'ana (Hornotisovčan), ktorý s manželkou Máriou Ferikovou a synom Jurajom (4) prišiel na Bardán v máji 1786. Tu im umiera syn Juraj a narodil sa im Ján. Ján Čaplovič píše, že táto rodina odišla do Aradáča, ale to sa nedalo potvrdiť pôvodným prameňom F. Jesenského. Na Bardáni táto rodina bývala v dome s Búrikovcami a títo obaja odišli do Aradáča, avšak keďže sa táto rodina už nezjavuje ani v matrike Bardánu, Ečky a ani Kovačici, ba nieto ju ani v iných verejných listinách. Pravdepodobne sa vrátila do „starého“ kraja, alebo odišla niekam inde.

Na Slovensku 25x / Zvolen, V. Krtíš, Bratislava, Detva, T. Sobota, Žilina...

Hudec – najčastejšie ho stretne v stredoslovenskom kraji. Východiskom mu je *hudba*. Vid'.

Do nešťastného Bardánu prišiel aj Hornotisovčan Ján Hudec s manželkou Žofiou Trieškovou a synom Jánom (13). Bolo to v júni 1786. a v októbri 1787. tu umiera čeladný otec Ján. V novembri 1787. jeho vdova a syn odchádzajú do Aradáča. V júni 1785. na Bardán prichádza aj druhý Ján Hudec, (z Nedelišťa) spolu s manželkou Máriou Liskovou a dcérou Máriou (10). Tu sa im narodila a aj umrela dcéra Anna, takže v apríli 1788. rodina sa presťahovala do Aradáča.

V júni 1786. z Pôtra na Bardán prichádza Ondrej Hudec s manželkou Dorotou Havranovou, synom Ondrejom (8) a dcérou Zuzanou (3). Tu im nezadlho umiera Zuzana (3). V nasledujúcom roku sa im narodila a umrela Zuzana II. Po nej tu bola Zuzana III. Z Bardánu rodina prechádza do Ečky a odtiaľ odchádza do Petrovca.

V súpise Pazovy tiež najdeme, že rodina Ďura Hudeca prichádza v Kiskörösa, roku 1771 a tu dostáva 31 ³/₄ kj. zeme.

Na Slovensku 3318x / Bratislava, Žilina, Zvolen, Prievidza, B. Bystrica, Trnava, V. Krtíš, Trenčín, Zl. Moravce, Nitra...

Hurág – tak ho najdeme zaznamenaného v knihe o Hložanoch, avšak táto podoba sa na Slovensku nezjavuje. Je tam však *Hurák 200x / Námestovo, D. Kubín, Ružomberok, R. Sobota, Revúca... Vid' Huraj*.

Huraj – okrem na Dolnej zemi, nachádzame ho hlavne na východnom a južnom Slovensku. Etymológia je trochu nepriehľadná, avšak bude súvisieť s *hurá, hurt? alebo skorej s východoslovenským nár. hura = hora*.

Na Slovensku 185x / Bardejov, Tvrdošín, Topoľčany, Levice, L. Mikuláš, Martin, Prešov...

Huray – rovnaké priezvisko, ako aj Huraj, s výnimkou, že teraz má maďarskú vôňu.
Na Slovensku 14x / Humenné, Snina, Prešov, Trenčín.

Hurban – východiskom mu je osobné meno Urban, ktoré je lat. pôvodu a význam mu je *muž z mesta, mešťan, zdôrilý, uhladený, kultúrny atď.*
Na Slovensku 227x / Malacky, Senica, Skalica...

Hurtuľa – ako priezvisko vo Vojvodine ho sotva stretnete. Skorej to bude len prezývka.
Na Slovensku táto podoba priezviska nie je, avšak Hurtala zaregistrovali 19x / Námestovo, D. Kubín. Východiskom mu je hurtovanie.

Husár / Husárik – občas stretneme i podobu *Husárik*. Jeho etymológiu si najdete pod Husár. V 1770. roku, zo Selenče do Pazovy prichádza rodina Martina Husára. Ich syn Matej umiera 1786. takže v potomstve zostali len tri dievky a o tejto rodine ďalšie dáta nejestvujú. Priezvisko Husár máme doložené aj v Petrovci. S priezviskom Husárik sa stretneme napr. v matriky Hložian, kde ho zachytili v čase 1787 – 1871.

V zozname obyvateľov Bardáňa je aj meno Jána Husárika, ktorý tam prišiel v júni 1785. roku, z Malého Kéreša. Oženil sa s Elenou Ľavkovou. V 1788. sa im narodila a aj umrela dcéra Alžbeta. Manželka umrela pri pôrode. Ján odchádza do Ečky a odtiaľ do Kovačice, kde jeho potomstvo ešte žije. J. Jančovic píše, že táto rodina vyšla z Brusníka.

Na Slovensku Husár zaregistrovali 1527x / Trenčín, Sabinov, Poprad, Prešov, B. Bystrica..., kým Husárik 193x / Bytča, Pov. Bystrica, L. Mikuláš, Malacky, Žiar nad Hronom, Šaľa...

Huti(y) – východiskom mu je názov obce *Huty*, v okrese Liptovský Mikuláš a názov tejto bude asi nem. pôvodu, *Hütte* = koliba, chatka. Počas Uhorska, názov obce mal podoby: 1773 Hutty, 1863 – 1913 Hutti, Huti, Huty...

Na Slovensku podoby Huti a Huty nazaregistrovali, z čoho tu máme najskôr krycie priezvisko rodín, avšak Hutira sa zjavuje 96x / Námestovo, D. Kubín, Ružomberok, Kysucké Nové Mesto, Tvrdošín, Prievidza...

Hýl / Hiel – stretol som oba spôsoby písania. Priezvisko má cudzokrajný pôvod, najskôr germanský. V staroang. *hyll* = suč. ang. *hill* = kopec. Dolnonem. *hull*, stredný holandský *hil(l)e*, nem. *hügelig* = kopcovitý, takže toto priezvisko máme asi z Holandska. (Vid' Flundra.)

* Je možné, ale nie aj pravdepodobné, že priezvisko vzniklo z názvu vtáka **hýľ** (vid' et. Hýľ), alebo z názvu osady Hýľov (Abovská), čo sa v minulosti písalo: 1773 – Hilyo, Hillow; 1786 – Hilyó, Hillow; 1920 – Hýlov; 1945 – Hýľov. Problém je však v tom, že etymologický nejde vysvetliť ani jeden názov, čiže urbanonym Hýľov, ktorý nemusí vychádzať z názvu vtáka

hýľ, ale môže mať skorej cudzokrajný pôvod. Keby tu figuroval Hýľov, toto priezvisko by sme našli hlavne na východnom Slovensku a tam ho nezaregistrovali.

Na Slovensku 37x / Ružomberok, D. Kubín, Malacky, Pezinok... Tiež na Slovensku vôbec nezaregistrovali podobu Hiel. Bude asi zapísané podľa nem. pravopisu.